

Sygnatura akt: VIII Cz 210/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Rafał Krawczyk (spr.)

Sędziowie: S.O. Hanna Matuszewska, S.O. Ilona Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **A. W.**

przeciwko **Gazecie (...) w G.**

o zadośćuczynienie

na skutek **zażalenia powoda**

od **postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu**

z dnia **12 grudnia 2012 r.**

sygn. akt I C 1344/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie z powództwa A. W. przeciwko Gazecie (...) w G. o zadośćuczynienie odrzucił pozew.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozew podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 §1 pkt 3 kpc z uwagi na brak zdolności sądowej pozwanego, który nie należy do kategorii podmiotów określonych w art. 64 kpc. Żadna bowiem gazeta, w tym Gazeta (...) nie posiada osobowości prawnej.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pełnomocnik powoda, wnosząc o uchylenie postanowienia i przekazanie go do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego udzielonego powodowi z urzędu według norm przepisanych. Skarżący podniósł, że składając pozew powód omyłkowo oznaczył pozwanego jako Gazeta (...) w G. zamiast (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. (...), (...)-(...) W.. Pełnomocnik powoda wyznaczony dopiero w październiku 2012 r. nie zdążył natomiast dokonać powyższej zmiany bez porozumienia się z powodem przed rozprawą w dniu 7 grudnia 2012 r. Poprawne sporządzenie pozwu utrudniał fakt, że powód jest osadzony w zakładzie karnym w S..

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie powoda podległo oddaleniu.

Przede wszystkim wymaga podkreślenia, że nie ulega wątpliwości, iż podmiot wskazany przez powoda jako strona pozwana, tj. Gazeta (...) w G. nie ma zdolności sądowej, nie jest bowiem osobą fizyczną, osobą prawną, ani jednostką organizacyjną wyposażoną przez ustawę w zdolność sądową (art. 64 §1 i 1¹ kpc). Pierwotny natomiast brak zdolności sądowej stanowi negatywną przesłankę procesową i obliguje zgodnie z art. 199 §1 pkt 3 kpc do odrzucenia pozwu. Zaskarżone postanowienie było zatem prawidłowe w świetle prawa.

Odnosząc się natomiast do zarzutu przedwczesności odrzucenia pozwu, w ocenie Sądu Okręgowego nie znajdował on uzasadnienia. Bezsprzeczne jest, że powód składał pozew sam. Niemniej już od dnia 2 października 2012 r. powód był reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego na jego rzecz z urzędu. W pierwszej kolejności zaś w ramach świadczonej pomocy prawnej profesjonalny pełnomocnik, o ile sam nie złożył pozwu, winien zweryfikować poprawność oznaczenia stron w pozwie. W sprawie niniejszej pełnomocnik powoda miał na to faktycznie dwa miesiące. Był to z pewnością w ocenie Sądu II instancji czas wystarczający na prawidłowe oznaczenie strony pozwanej. Mieściło się to z pewnością w możliwościach profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego powoda z urzędu i to bez konieczności konsultacji w tym zakresie z powodem ponieważ oznaczenie pozwanego było oczywiście nieprawidłowe. Ustalenie prawidłowego podmiotu, który powinien zostać pozwany zgodnie z domniemaną intencją powoda możliwe było chociażby za pomocą Internetu. Wobec powyższych okoliczności trudno mówić więc w ogóle o udzieleniu powodowi przez ustanowionego dla niego z urzędu pełnomocnika jakiegokolwiek pomocy prawnej.

Zażalenie było zatem oczywiście bezzasadne, wobec czego podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 zdanie pierwsze kpc. Sąd Okręgowy nie przyznał pełnomocnikowi kosztów postępowania zażaleniowego, albowiem wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej nie zawierał koniecznego oświadczenia, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub części (§20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.). Gdyby je nawet zawierał to postępowanie pełnomocnika, o którym wspomniano wcześniej zgodnie z utrwalonym w tej kwestii orzecznictwem Sadu Najwyższego nie uzasadniałoby zasądzenia tych kosztów.